

Haćić chcył, hdyž přińdu wody,
 Štož sym sył, tom' njedaj rosć,*
 Čini zwěrina tam škody,
 Wotecěr ju časa dosć.

Jow maš, Božo, polo moje,
 Nětk je mi tež wobstaraj,
 Daj jom' žohnowanje twoje,
 Mojej' skomdy njehladaj.“

Tak najradšo bładny wali**
 Lidorak wšo na Boha —
 Prócy, strózbosće so zdali,
 Džěci nahe zwostaja.

Směšna była próstwa tajka,
 Rozyma by njeměla.
 Kajka samopašna hrajka
 By to z Bohom njebyła?

Khroble wěr, sam'pašnym hrěcham
 Njecha Bóh tu polěkać,
 K njewužitkej abo k směcham
 Swoju miłosć njem'že dać.

* 1. recens.: Plěj je, chce-li njerjad rosć,

** 1. recens.: Lidorak by rad wšo walił
 Swětej, Bohu na šiju —
 Prócy, strózbosće so zdalił
 K wobćežnosći bližšemu.